

FC Kabel Åttios 2003 från A till Ö

A

Assistet med stort A – Årets macka bjöd Andreas Larsson på mot Bosna. Från en position ett par meter in på Bosnas planhalva nära sidlinjen till höger tittade Larsson upp och såg luckan. Den briljanta långpassningen var ganska hårt slagen och hade millimeterprecision. Bollen hamnade perfekt på Micke Martinssons högerfot. Den senare styrde bollen på volley vid sidan av Bosnas målvakt och in i närmaste burgaveln. Ett mycket vackert fotbollsmål. Micke Martinssons fina avslutning lär bara bli en bisak. Det var för passningen man kommer att minnas vårt 1–1-mål mot Bosna på Ryda.

B

Bingoberra Persson och Bingopärre – Klubben står och faller med vår försäljning av bingolotter. Lars Perssons stora arbete som ansvarig för lotterna avslutades i och med att våren tog slut. Hans insats har stor och betydelsefull. När föreningen stod med kniven mot strupen och bristen på egna initiativ som störst klev Persson fram. Han belönades med att bli Årets Kabel 2002, men hans stora insats med bingolotterna varade även halvvägs in på det här året. Sedan sommaren har Persson lämnat över jobbet till Bingopärre Cederlund och Micke Johansson. De är naturligtvis också värda stort beröm.

C

Citys fina väskor. FC Kabel Åttio har nya uppvärmningströjor på gång, men enhetliga klubbväskor lär det dröja innan vi tillhandahåller. Trots det har flera spelare skaffat fina likadana gråbruna kassar. Olle har haft en, David G en annan och Holme en tredje. Kvaliteten är kanske så där, speciellt när det regnar. Men det får man kanske räkna med när de är köpta för en krona på City Sparköp – det handlar ju om vackra väskor som faktiskt är sanslöst lika papperspåsar...

D

Debut modell succé – Det blev ett par hyfsade debuter under våren. Vi minns att Stefan Persson höll nollan i sin första Kabelmatch. Vi minns också att samtliga som debuterade mot Sjömarken gjorde det på ett lysande sätt, men framför allt kommer vi ihåg Anders Knubbes första insats i brun dräkt. Han behövde bara drygt 20 minuter innan han avslutade ett mönsteranfall och gjorde sitt första Kabelmål. Målet grundlade segern mot Hedared hemma på Hedbyvallen.

E

Elefanter på Allégatan – Magnus Andersson hade lagt av och skulle absolut inte gå att övertala. Han hade till och med givit bort sina fotbollsskor. Men när vi ringde och bönade och bad ställde ärkekabeln upp. Han köpte nya skor och spelade mot Sjömarken borta. Fast det var bara en engångsgrej. Skall man tro Mange dröjer nämligen nästa comeback rejält. Den kommer enligt ett inlägg i gästboken inträffa först när det går elefanter på Allégatan. Vi får se

om det går att övertala Cirkus Scott, eller Borås Djurpark, till en liten elefantparad genom centrala stan till våren...

F

Försvarsspelet – Det blev fyra plumpar i protokollet under året. Totalt släppte vi in 26 mål på de båda matcherna mot Sjövik och bortamötena med Töllsjö och Sjömarken. 26 mål av de totalt 57 som trillade in bakom Stefan, Viktor och Pysschen. Annars har det sett mycket bra ut bakåt. 31 baklängesmål på övriga 18 matcher är absolut en godkänd siffra i division VI, och kan jämföras med Töllsjö som slutade tvåa i serien på 37 insläppta mål på 22 matcher. Även om det naturligtvis är hela laget som skall försvara så är de fem gubbar som huvudsakligen spelat där bak värda extra beröm, nämligen: Stefan "Zamora" Persson, Marcus Nilsson, Henrik Malm, Rasmus Svensson och Henrik Ådahl.

G

Gräslig skötsel – Rydas gräsplaner gjorde inte skäl för sina namn under våren. Och de skeva målburarna skall vi inte prata om. Vi skrev till kommunen och protesterade mot den obefintliga servicen som vi betalar för. Det dröjde innan svaret kom, och då hette de halvdåliga ursäkterna strejk, pengabrist och sjukdomar. Men efter vårsäsongen hände något, plötsligt lades det ner lite kärlek på Rydas planer under sommaren och när hösten drog i gång hade vi riktigt respektabla planer att spela på. Kommunens engagemang dog dock ut efterhand under hösten, och planerna slets lite väl hårt – speciellt A-plan. Och det utlovade mötet som kommunen skulle kalla till under hösten blev aldrig av. Det fantastiska vädret under hösten – inte en enda match spelades i regn – gjorde dock att planerna höll bra ända till slutet.

H

Helikoptern – En ung nykomling lekte helikopter på Affens härliga fest i våras. Martin Johansson blåste in som en virvelvind i klubben och på sin första fest visade han upp flygmaskinstalanger framför Affens videokamera. Junioren fortsatte sin imponerande kväll med att jaga 40-taggare på brasseriet.

I

Indrivning på högsta nivå – även om FC Kabel Åttios konto varit en mer angenäm läsning än på mycket länge har vi inte råd att ligga ute med tusentals kronor. Vid sommaruppehållet låg många spelare långt efter med betalning av såväl medlemsavgifter som bingolotter. De värsta syndarna, de som stod på skulder på över 500 kronor, efter halva serien var Holmesten, Tobbe Jansson, Felix, Martin Johansson, Freddy och Axebrink. Allra mest alarmerande röda siffror stod det i kolumnen för Holmesten. Skärpning beordrades och operation indrivning påbörjades. Affen tog på sig jobbet som torped och drog in många efterlängtnade kulor till klubben.

J

Juniorer – För första gången sedan 1998 har FC Kabel Åttio anmält ett juniorlag till Mariedal Cup. Rasmus, Gustav och Martin håller i laget och har som uppgift att se till att nio bruna spelare kommer till spel första helgen i november. Vi övriga ansvarar för att klacken blir både stor och högljudd.

K

”Kamma dig” – Henriksson fick ett utbrott mot en något tunnhårig Sparsörnsback i vårens möte på Trollevi. Flera kablar, och även ett par Sparsörsspelare hade svårt att hålla sig för skratt. Domaren var däremot inte speciellt road och delade ut ett gult kort till H-son. Nämnde skämtare drog på sig hela fyra varningar och var den ende kabel som var avstängd under säsongen på grund av att han dragit på sig tre varningar. Däremot var Malm och Ådahl avstängda för varsin lindrig utvisning. Malm infriade därmed favorittrycket och tog hem titeln Ful Kabel 2003 genom ett rött och två gula kort. Totalt sett måste FC Kabel Åttio ha varit ett av Västergötlands allra snällaste lag under året. Men som det klassiska uttrycket säger: ”Snälla pojkar får inte klappa vackra bävvar.”

L

Lämmeltåg till Stadium – Alla gick till Micke Martinsson för att investera i ny utrustning, framför allt skor. FC Kabel Åttio har aldrig haft någon riktig materialförvaltare. I år har vi däremot haft en professionell materialförsäljare. Utrustningsfrågor har med bravur lösts av Micke på Stadium. Han har med fingertoppkänsla sett till att rätt spelare haft rätt prylar vid rätt tillfälle. Det var dock inte alltid han lyckades helt hundra procentigt. Mickes egna skor var ofta något för högt inställda, Zamora hade dykarskorna på sig mot Bergdalen borta och framför allt hade Knubbe fått två vänsterdojor med sig till Sjövik. Utöver de missödena rekommenderas Micke som materialexpert även för 2004.

M

Minnesluckor – Ett flertal spelare drabbades av större eller mindre luckor efter Affens upptaktsfest, efter höstfesten efter GIF-matchen och under fotbollsfesten i Hol. Vad gäller Affens fest skall de som har svårt att komma ihåg något veta att vi struntade i Tipslördag och tog i stället del av fotbollspropaganda från matchen FC Kabel Åttio A–Sätla SK B från den 8 oktober 1983. Sätla vann med 3–1, men vi minns bäst Affens frisyr, en läcker frispark i kryssribban, Stefan ”Gordon Banks” Johanssons briljanta målvaktsarbete och Kirurgens läckra sjukvårdsutstyrel. Efter videovisningen inträffade en hel del otroliga saker. Bland annat landade en helikopter i Affens bastu. På årets varmaste lördag mötte vi Borås GIF redan klockan 16.00. Efter en sällsynt het match fixade vi vätskebalansen med starka drycker. Bingopärre fixade lite korvgrillning på Ryda. Sedan fortsatte vi med att sjunga Kabelsånger på Bryggan. Kvällen avslutades med bäverjakt i Sjunde Himlen. En i sanning lyckad aktivitet. Den sista minnesluckan drabbade Micke J i Hol. På ett par heta minuter fick han först bollen på hakan. Det var avsett att bli en stenhårt slagen crossboll, men bollen gick rakt upp på Mickes haka. När han tagit igen sig lite och återinträdde i spelet smäll det igen inom några minuter. En armbåge i ansiktet sänkte Micke helt. Han satt kvar vid sidan och tittade på resten av matchen, men fick reda på vad han sett först när matchreferatet kom ett par veckor senare...

N

Nyförvärv i mängder – 16 nyförvärv debuterade för de bruna brassarna i division VI under året. Det handlar om Rasmus Svensson, Gustav Jullander, Henrik Ådahl, Mikael Martinsson, David Gunnarsson, Jukka Paananen, Stefan Persson, Anders Knubbe, Mikael Johansson, Niklas Johansson, Jakob Uddling, Joakim Pantzar, Martin Johansson, Daniel ”Bamse” Johansson, Andreas Larsson och Gustav Risinger. Dessutom har vi sett comebacker från Marcus Malm, Unell, Ekwall, Viktor och Magnus Andersson. Plus att ytterligare ett par nya

spelare dykt upp på träning. Nu gäller det bara att fortsätta rekrytera så att den bruna sekten blir större.

O

Orutinerade gamlingar – Det blev ingen ny slutspelsplats för FCKÅvets. En svag vårsäsong förstörde allt. Efter en stark höstspurt spelade sig dock veteranerna fram till en helt avgörande match mot Sandared i säsongsavslutningen. Kablarna behövde vinna med två mål och hade 1–0 i halvtid. Sandared var dock starkt och lyckades till slut vinna med 2–1. Den match de flesta lär minnas längst från den här säsongen var premiären mot Byttorps namnkunniga lag. Där fanns bland annat landslagsmeriterade Lennart Johansson. I FC Kabel Åttios lag fanns knappt någon med meriter från andra serier än sexan. Kablarna stod dock emot Byttorps anstormning och med lite hjälp av sina stolpar höll Uwe nere siffrorna vid 0–1 i halvtid. Efter paus gjorde Byttorp snart ett mål till. Sedan hände något oväntat. Ju längre matchen led desto mer fick Kabel att säga till om, och med två minuter kvar gjorde Banér sitt andra mål för dagen. Det var kvitterat, och strax efter skapade de bruna ett hyfsat läge att avgöra på ett distansskott. Med 30 sekunder kvar spelade kablarna runt bollen riktigt prydligt. De var på väg mot en skrällpoäng. Då slog rutinen igenom hos de rutinerade. Stubb ville hålla bollen inom laget och slog en bakåtpassning från Byttorps planhalva. Uwe tycker inte om att ha bollen vid fötterna och fick panik när han nästan hade en hel planhalva för sig själv. Han drog en missriktad och kort tåpajare rakt till en av de två byttorpare som fanns på brun halva. Ett par sekunder senare låg bollen i mål. Byttorp hade vunnit med 3–2 och kablarna hade fallit på egen feighet. Surt.

P

Premiären – Haussade Sjömarken kom till Ryda fredagen den 24 april. Det var nära att bli FC Kabel Åttios största serieframgång någonsin. I drygt 70 minuter höll vi tätt mot det lag som bara skulle tappa poäng i en match under hela serien. Vi höll inte bara tätt, utan höll även upp spelet väl. Inte för att vi skapade speciellt mycket, men det var inte så ofta det var panik i vårt straffområde, utan Sjömarken hade mest bollen på mittplanen. Deras spelande tränare Magnus Karlsson hade faktiskt börjat tänka tanken att de skulle spela 0–0 på Ryda Sportfält mot FC Kabel Åttio när segermålet kom. Ett svepande inlägg från mitten skarvades av skyttekungen Ulf Wall – som gjorde det första av sina 60 mål i serien. Viktor som gjorde en alldeles utmärkt match befann sig i skarvögonblicket på halvdistans. Han nådde i och för sig bollen, men orkade inte styra den över ribban. Det blev ett snöpligt baklängesmål. När vi lyfte upp Malm för att nå en kvittering gjorde de 2–0. Totalt sett gjorde vi dock en häpnadsväckande bra insats som imponerade på de cirka 200 åskådarna kring Rydas C-plan. Och visst var de stolta miner på samtliga kablars munnar trots förlusten. Fast så här ett par månader senare är det svårt att inte gräma sig över att vi inte kunde stå emot matchen ut. Och vad hade hänt om Johan nickat en halvmeter längre åt vänster på den hörna som avslutade första halvlek, eller om Henriksson fått upp sin fina frispark en halvmeter till?

Q

Qvinnlig fägring – Publikleden kring Ryda har sällan varit varken täta eller några vackra syner. Men mot Sjövik hemma upplevde många kablars det annorlunda. Inte för att leden var täta – som mest hade vi fem åskådare på nämnda match. Nej, den stora uppmärksamhet som riktades mot sidlinjen berodde på skönheten hos en stor del av åskådarna. Micke Martinssons Linda – som i och för sig brukade finnas i publiken – hade nu tagit med sig en kompis. En mycket vacker sådan. I och med att matchen var avgjord efter en kvart hade alla gott om tid

att titta på publiken. Flera kablar var glada att flickorna stannade hela matchen. ”Tur att vi har så små kortbrallor, annars skulle de nog gått efter typ 17 minuter,” sa en av de äldre och stadgade kablarna som i ett infall av poetisk fulländning fortsatte: ”Jag uppfattade aldrig vilket lag vi mötte och vad resultatet blev, men vilken afton det var!!”

R

Rammad av tåget – Friscopojkarnas lagkapten hade det inte lätt på Ryda. Först hånades han av Zamora varje gång han sköt en frispark högt över, och det inträffade ganska ofta. Sedan sprang han in i väggen. I en 50/50-situation med Malm satsade den duktige Friscopelaren hundraprocentigt. Han kom både sent och fult in i duellen, och det small rejält. De många Kabelspelare som oroligt hunnit tänka tanken att Malms säsong skulle kunna ta slut där vid mittlinjen trodde inte sina ögon när de såg ”kollisionen”. Det blev nämligen ingen kollision, för att urstarke Malm tog först bollen, sedan fortsatte han framåt utan att bromsa för den våldsamt satsande motståndaren. Friscopelaren studsade i väg och blev liggande. När han sedan bars av planen av sina ledare sa han: ”Det tog bara stopp”.

S

Sniken Kabel 2003 – Henriksson hade greppet ett tag, men det blev till slut Johan som tog hem priset som årets mest snikne kabel. Nio mål, varav två straffar, blev segerresultatet. Det var tredje gången Johan var mest sniken. Henriksson – som för övrigt slutade tvåa i snikenligan på sex mål – och Johan delade på segern i assistligan på fem målpass vardera. När det gäller vilken målvakt som var den största nollan blev det Zamora. Han var den ende som lyckades hålla tätt i seriespel. Det inträffade vid tre tillfällen – i debuten mot Sparsör, i vårmötet med Bosna och mot Vänga på hösten. Noterbart att årets fjärde nolla hölls av Johan i träningsmatchen mot Roasjö.

T

Totalt tröttkörda – Många kablar har under året gjort fina arbetsinsatser. Premiären mot Sjömarken är redan nämnd. Den rekordheta matchen mot Borås GIF också. Frågan är dock om inte de allra största arbetsinsatserna gjordes vid årets största förlust. Vi valde att spela med fem fasta försvarare, och de fick jobba. Inte minst Knubbe och Freddy på kanterna. Sjömarken anföll på bred front på Idrottsgården och kom i anfallsvåg på anfallsvåg. De suveräna seriesegrarna riktigt sköljde fram längs kanterna. Där kämpade Knubbe och Freddy gång på gång mot en handfull motståndare. Knappt hann vi flytta upp laget förrän det var dags att sprinta hemåt igen. Och till råga på allt fick inte backarna byta. När Freddy började få skrapår på hakan eftersom den släpade i marken fick han dock göra ett kort byte. Knubbe däremot tvingades spela 90 minuter. Vi snackar tortyr. Anförda av de båda kämparna på kanterna jobbade alla kablar hela tiden. Zamora i kassen gjorde så många superräddningar att matchsekretariatet tappade räkningen någonstans vid 25. Eller som Magnus Andersson sa till vår målvaktsfantom: ”Hur kan du orka du kämpa så? Det hade jag aldrig gjort.”

U

Under foten – Klubban i isen heter det i ishockey. Pysschen har sannolikt inte sysslat med nämnda vintersport. I varje fall såg det inte så ut en gång i våras. När alla andra målvakter var i väg på diverse olika aktiviteter ställde Pysschen upp mellan stolparna mot Sjövik hemma. Tack så mycket för det. Han hade en mycket otacksam uppgift mot skickliga motståndare. Fast ett av de åtta målen får han ta på sig varken han vill eller inte. Marcus lösa bakåtpassning hade rätt riktning och var inte speciellt hård. Huruvida Pysschens blick var riktad mot

qvinnorna i publiken eller mot något annat är oklart. Hur som helst lyfte han högerfoten ungefär som man gör när man skall kliva på bussen. Bollen rullade försmädligt under, och mot det tomma målet. Nu var passningen så lös att en Sjöviksspelare hann upp bollen just innan mållinjen och rullade in den. Det blev alltså inte årets läckraste självmål, utan bara en fin passning. Det var nära att vi fick tillbaka på Katebovallen mot Frisco, men deras målvakt hade turen att se bollen träffa stolpen och ut när han låtit den rulla under foten. Vad gäller Marcus Nilsson lyckades han till slut göra självmål mot Sjövik. I bortamatchen styrde han nämligen från nära håll in ett skott som var på väg utanför. Viktor var chanslös.

V

Vacker taktik –Magnus Andersson blev alldeles rörd när han satt och lyssnade på matchgenomgången vid sin comeback i Sjömarken. Som vanligt var taktiktavlans samtliga vattenflaskor uppställda, och kommentarerna till taktiken hittade likt poetiska pilar raka vägen till Magnus hjärta. ”Det var den finaste matchgenomgång jag någonsin varit med om,” utbrast han plötsligt i slutet av genomgången. Huruvida han satte ord även på lagkamraternas känslor är något oklart. Mer säkert är att han inte ens efter matchen hade hämtat sig från skönhetsupplevelsen. Han var nämligen fortfarande synbart rörd där han satt i omklädningsrummet, och sa: ”Det var den största förlusten jag någonsin varit med om – den finaste matchgenomgången och den största förlusten.”

X

X – Ett tipstecken vi nådde inte mindre än sju gånger under året. På det delade vi täten i ligan över flest oavgjorda matcher med Frisco. En liga vi helst sluppit att toppa. Tillsammans med tre uddamålsförluster och fyra tvåmålsförluster var vi alltså med väl i 14 matcher där vi bara lyckades få med oss sju poäng. Där ligger en stor del i varför slutplaceringen i tabellen blev så dålig som tionde av tolv lag. En poäng till hade inneburit ett lyft på två platser och tre poäng till hade lyft oss ytterligare ett snäpp. Och tittar man närmare på de 14 matcherna så var väl förlusterna mot Sjömarken (0–2), Bergdalen på våren (1–3) och Hol (1–3) logiska. Mot Sparsör på hösten (1–3) förstörde en frilägesutvisning på Ådahl i 45:e minuten allt. I samtliga tre uddamålsförluster – Frisco (0–1), Töllsjö (1–2) och Hol (1–2) – hade det inte varit orättvist om vi tagit en poäng. I tre av de oavgjorda var vi bäst och tappade ledningar på slutet. Det handlar om 3–0 som blev 3–3 mot Borås GIF, 3–1 som blev 3–3 mot Bosna, 2–1 och 3–2 som blev 3–3 mot Bergdalen. Mot Frisco borta var vi inte bäst, men även där tappade vi en ledning i slutminuten. Mot Vänga på våren gjorde vi en plattmatch och var inte värda fler än en poäng. Mot Sparsör på våren och Hedared på hösten är vi det lag som skall vara mest nöjda med den poäng vi fick. Hur som helst känns det som att vi ofta spelade bra men fick alldeles för dålig poängutdelning. Vi var bättre än tabellen visar. Men kan man inte avgöra jämna matcher blir det botten. Faktum är att vi bara tog en uddamålsseger, 2–1 mot Borås GIF på våren.

Y

Yngre och yngre år för år – Föryngringen av FC Kabel Åttio pågår i högsta grad. Av de som varit med löpande under säsongen har bara en spelare varit över 30 år och det är Johan. De flesta ligger i stället kring 25. Och en hel bunt spelare finns nere vid 20-årsstreckket. Gustav J och Martin är 18, Rasmus 19, Niklas, Andreas Larsson och Gustav Risinger 20. En ny generation håller på att etablera sig hos de bruna brassarna.

Z

Zamora – Stefan Persson – Under flera år har FC Kabel Åttio haft problem med målvaktsbrist. Inför säsongen meddelade först Viktor att han skulle komma tillbaka till Borås. Sedan fick vi lagom till seriestart ett riktigt glädjebesked. Det hade ryktats ett tag om ett superförvärv, men sådana rykten florerar ofta i Kabel. Det är mer sällan de leder till något. Men ryktet visade sig vara sant. Stefan ”Zamora” Persson vågade ta det stora karriärsteget från Sandared i division II till FC Kabel Åttio. Han inledde lysande och gjorde flera superräddningar när han höll nollan vid debuten i Sparsör. Inte heller under resten av säsongen har han gjort övriga kablar besvikna vid speciellt många tillfällen. Det skulle väl i så fall vara när han valde fest före Sjövik hemma och damgolf före Sjövik borta. För som en av Zamoras föregångare, den store Stefan "Gordon Banks" Johansson uttryckte det: "Stefan Persson håller Kabels stolta målvaktstradition vid liv".

Å

Åskådarna – Mickes Linda är redan omnämnd. Pär Cederlund och Zamoras föräldrar är också värda ett kapitel. Pär svingade linjeflaggan med skicklighet under i princip hela våren. Både hemma och borta. Under hösten ballade han ur lite. Bland annat höll Jocke Pantzar flaggan på Katebovallen i Remmenedal. Fast Jocke vinkade inte. Det gjorde att vi fick en straff i efterdyningarna till en situation där bollen bara var en knapp halvmeter utanför linjen. Nämda match mot Frisco i Remmenedal var den enda som Zamora spelade utan pappa vid sidan. Orsaken var helt enkelt att pappa Persson inte hittade till Katebovallen. I en timma letade han längs vägen mellan Vårgårda och Herrljunga, och de människor han frågade om vägen hade aldrig hört talas om Friscopojkarna... Annars var pappa överallt Stefan spelade. Oftast var dessutom mamma Persson med. Dessutom tittade årets mest hängivna Kabelsupportrar på matcherna mot Sjömarken och Sjövik på hemmaplan, två matcher där inte ens Stefan var med.

Ä

Älekulla IF – en guldgruva i Marks kommun. Från Älekulla fick vi Anders Knubbe. Och det är tydligen fritt fram att hämta fler spelare från Markmetropolen. När Johan ringde till division V-klubben för att göra klart Knubbes övergång var det öppna armar som gällde. ”Anders är en bra kille. Vi har bara fina killar i Älekulla. Vill ni ha några fler trevliga spelare så skall ni vända er till oss,” sa Älekullas fotbollsbas Bosse Larsson och mer än antydde att hans klubb är som ett smörgåsbord från vilket det bara är att ta för sig. Riktigt så lätt brukar det inte vara att värva spelare, även om väldigt få klubbar sätter några käppar i hjulen för de som vill ansluta till de bruna brassarna.

Ö

Överraskad Friscopospelare – Brunklädda spelare med utedass på tröjorna underskattas lätt. Men ibland får de oväntade erkännanden. Ute i Remmenedal tog vi en poäng mot Friscopojkarna. Trots att de bara vunnit med 1–0 i en jämn match på Ryda under våren och borde vara förberedda på vår spelstyrka hördes en Friscopospelare ropa följande mening vid mitten av första halvlek (med betoningen på är): ”Grabbar, dom är inte dåliga”. Vi brukar få intressanta bemötanden på Katebovallen. Förra gången vi var där, våren 2001, fick vi en egen hejklack av ungar som höll på de bajsbruna...